

روز بیست و پنجم: شنبه هفته چهارم

زیرا خدا جهان را اینقدر محبت نمود که پسر یگانه خود را داد تا هر که بر او ایمان آورد، هلاک نگردد بلکه حیات جاودانی یابد.

یوحنا ۳: ۱۶

خیلی‌ها با این آیه آشنا هستند. این از نظرانی خوب است ولی اغلب زمانیکه این اتفاق می‌افتد، از معنای واقعی آن گذر کرده و به آن فکر نمی‌کنیم. آنگاه آن آیه تاثیر خود را بر ما از دست داده و ما نیز غنای آن را برای دریافت تشویق و تازه شدن از دست می‌دهیم.

این آیه با محبت خداوند آغاز می‌شود. محبت خداوند چیزی است که نقشی نجات را آغاز کرد. قضاوت عادلانه و الهی خداوند باعث این کار نبود. همچنین صرفاً خواست خداوند نبود که ما را پاک کرد. این درست است که ما باید پاک شویم و همچنین قضاوت خداوند در راه است ولی این محبت خدا بود که نقشه نجات را بنیان نهاد.

ترجمه قسمت اول این آیه می‌تواند ما را کمی به اشتباه بیندازد. متن یونانی درباره‌ی مقدار محبت خداوند صحبت نمی‌کند بلکه به روش و کیفیت این محبت اشاره دارد. به محبت همراه با قربانی اشاره می‌کند که خدای پسر را مانند آن مار برافراشت (آیه ۴). عیسی برای گناهان ما بر فراز صلیب افراشته خواهد شد.

خداوند پسر یگانه‌اش را به ما عطا کرد. تنها یک پسر وجود دارد، او منحصر به فرد و غیرقابل جایگزین شدن است. این هدیه‌ای بسیار گرانبها از جانب خدا است که عمق محبت پدر، محبت روح‌القدس و محبت پسر به جهان را برای ما نمایان می‌کند. تنها سه شخص در خدای واحد ما وجود دارد و تحولی که به واسطه‌ی لباس جسم پوشیدن عیسی رخ داد، خداوند را به صورت کامل تحت تاثیر قرار داد. زین پس عیسی برای تمام ابدیت لباس جسم دارد. در عین حال پسر دیگری نیز وجود ندارد که خداوند او را برای برآورده ساختن نیاز انسان به منظور نجات فدا کند. رابطه‌ی آنها آنقدر نزدیک بود که وقتی به عیسی نگاه می‌کنیم، پدر را می‌بینیم (یوحنا ۱۴: ۹). آنها از ازل در محبتی کامل و مشارکتی بی‌نقص با یکدیگر به سر می‌بردند. تقدیم شدن عیسی به عنوان قربانی کامل و بی‌عیب چیز بسیار عجیب و فوق‌العاده‌ای است که ما نه می‌توانیم آن را بفهمیم و نه قادر به درک تاثیری هستیم که بر خود خداوند داشته است. او عمیقاً ما را دوست دارد، به اندازه‌ای که آسمان از زمین بالاتر است، به همان اندازه نیز محبت خداوند نسبت به ما عظیم است (مزمور ۱۰۳: ۱۱).

ایمان تنها شرط لازم برای دریافت هدیه‌ی حیات جاودانی است. فصل روزه برای این طراحی شده است که ما به عمق گناهان خودمان پی برده تا بتوانیم ذره‌ای کوچک از عمق محبت خدا را درک کنیم. این به ما کمک می‌کند تا ببینیم که هیچ انسانی شهادت ندارد اینگونه جانث را برای دشمنانش فدا کند. شما هم نیازی ندارید آنقدر خوب باشید یا بهتر بگوییم، نمی‌توانید آنقدر خوب باشید که محبت خداوند را به خودتان جلب کنید! این خود مایه‌ی تسکین و آرامش ما است. خداوند زمانی ما را انتخاب کرد که هنوز گناهکار بودیم (رومان ۵: ۸). تمامی کاری که باید انجام دهیم این است که با ایمان به عیسای مصلوب شده نگاه کنیم، تا این قربانی ما را از تمام گناهانمان پاک کرده و از طریق مرگ و رستاخیزش در حیاتی نو برخیزاند.

بر اساس توصیف کتاب مقدس، حیات جاودانی جایی راحت و عاری از بیماری برای استراحت کردن نیست! حیات تنها در خداوند است (یوحنا ۱: ۴). حیات جاودانی حقیقی در خدا یافت شده، توسط او فراهم گردیده و در آسمان به ما داده می‌شود. عیسی می‌گوید که حیات جاودانی، شناخت تنها خدای حقیقی است. از طرفی تمامی آسایش و شادی ما نیز در خداوند به تحقق خواهد پیوست. بنابراین زمانی که شروع به شناخت خدا می‌کنیم، زندگی حقیقی را آغاز می‌کنیم. این حیات ادامه پیدا کرده و غنی‌تر می‌شود تا در آسمان به شکل نهایی خود برسد؛ جایی که تا ابد به خداوند نگریسته و متحیر خواهیم شد!

متن‌های پیشنهادی برای مطالعه:

مزمور ۱۰۳

پرسشها برای اندیشیدن:

فهم بهتر گناهانم چطور می‌تواند مرا در درک بهتر محبت خداوند یاری رساند؟

حیات جاودانی که خداوند از طریق عیسی به من داده است را چطور تجربه کرده‌ام؟

دعا:

ای پدر دوست داشتنی! برای هدیه‌ی ویژه و رایگان یگانه پسر که تو را و کیفیت محبت را به ما نشان داد، از تو سپاسگزاریم؛
محبتی که همراه با قربانی بود و هیچ گونه سرزندی را همراه با خود نداشت! کمکمان کن همانطور که تو ما را زمانی که هنوز دشمنانت بودیم
دوست داشتی، به دشمنانمان محبت کنیم. برای جلال پدر، پسر و روح القدس، آمین!